

Bilag til f. t. Sølov

§ 320, stk. 3. Tiden, som går, må tages af liggetiden, jf. § 324, stk. 2, tredje punktum. På det første punkt afviger udkastet fra den gældende sølovs § 89, som pålægger bortfragteren at modtage godset på sædvanlig lasteplads. Udkastets regler er således en ren erstatningsregel til forskel fra den gældende sølovs regel, som pålægger bortfragteren ekstra opgaver, når skibet ikke er forankret på sædvanlig lasteplads af årsager, bortfragteren med rimelighed kunne tage i betragtning.

Til § 328. Levering af godset

Stk. 1 svarer til den gældende sølovs § 90. Samme formulering er brugt i § 255 i stykgodskapitlet og der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

I *stk. 2* giver bestemmelserne i § 256 (undersøgelse af pakningen), § 257 (farligt gods), § 258 (gods, som kræver særlig omhu) og § 259 (kvittering for modtagelse af godset) tilsvarende anvendelse ved rejsebefragtning.

Til § 329. Ombordkonossement

Stk. 1 svarer til den gældende sølovs § 95, stk. 1, med den forskel, at udkastet ikke giver aflasteren krav på modtagelseskonnossement, når bortfragteren har modtaget godset, men kun krav på ombordkonossement, når godset er lastet. I stykgodstransport, hvor transportøren normalt har godset i sin varetægt i en periode før lastningen, vil afsenderen fortsat kunne kræve modtagelseskonnossement, jf. § 294. I rejsebefragtning, hvor godset normalt leveres ved skibets side, vil der ikke være samme behov for modtagelseskonnossement. Desuden vil parterne kunne aftale, at bortfragteren skal have pligt til at udstede modtagelseskonnossementer, hvis der skulle være behov for det.

Stk. 2 svarer til den gældende sølovs § 95, stk. 3, men med den forskel, at bortfragteren ikke kan kræve omkostningerne erstattet ved at udstede særskilte konnossementer. Samme regel som i *stk. 2* findes i stykgods § 294, stk. 3. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Stk. 1 og stk. 2 er i vid geografisk udstrækning præceptiv til fordel for aflaster, jf. § 313, stk. 3.

Stk. 3 er i overensstemmelse med den gældende sølovs § 95, stk. 4. Bestemmelsen giver bortfragteren regres mod befragteren, hvis der udstedes konnossement med andre vilkår end i befragtningsaftalen, og bortfragteren af den grund påføres større ansvar, end han har efter befragtningsaftalen. Det er imidlertid kun det øgede ansvar, der følger af vilkårene i konnossementet, som giver regres. Øget ansvar som følge af præceptive regler giver ikke regres. Dette er i overensstemmelse med gældende ret, jf. Højesteretsdom i Vestkyst I-sagen, som er gengivet i Nordiske Domme i Søfartsanliggender 1961, s. 325, samt voldgiftsafgørelsen i Jobst Oldendorff-sagen, der er gengivet i Nordiske Domme i Søfartsanliggender 1979 s. 364.

REJSEN**Til § 330. Rejsebortfragterens omsorgspligt**

Første punktum svarer til den gældende sølovs § 98, stk. 1, med den forskel, at der i tillæg til, at rejsen skal udføres med tilbørlig hurtighed, fremhæves, at den også på andre måder skal ske på forsvarlig vis. Nogen realitetsændring indebærer dette ikke, jf. den gældende sølovs § 101.

I *andet punktum* giver bestemmelserne i § 262 (transportørens pligt til at varetage lasteejerens interesser), § 266 (tiltag på lasteejerens vegne) og § 267 (lasteejerens ansvar for transportørens dispositioner) tilsvarende anvendelse ved rejsebefragtning. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Til § 331. Deviation. Substituthavn

Stk. 1 er i overensstemmelse med den gældende sølovs § 98, stk. 2.

Stk. 2 har intet modstykke i den gældende sølov, men er i overensstemmelse med almindelig kontraktspraksis, jf. Erling Selvig: The Freight Risk, Arkiv for Sjørett, bind 7, Oslo 1978, § 15.5. For gods, som udleveres i substituthavn, har bortfragteren krav på afstandsfragt, jf. § 332. Bestemmelserne om afstandsfragt kommer ikke til anvendelse, når bortfragter har valgt lossehavn i overensstemmelse med en såkaldt »nærklausul«, dvs. en klausul, som på visse vilkår giver bortfragter ret til at